

Имава три нати седмично
и поведелик, среда
и четвъртък.
АВОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-годиш.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Авонамента започва на
всичко 1-во число от ме-
сец — всички предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите сж:
За 1 кв. сантиметр 250
лв. за годишна, вечна, не-
периодична 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, което се отнася до
вестника се адресира: до
„Търговско-Промисленна За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

КРАЛСКО ХОЛАНДСКО ПАРАХОДНО Д-СТВО

Поддържа петнадесет дневна
параходна служба между
ХОЛАНДИЯ и БЪЛГАРИЯ
С собствени си параходи направо отъ и за
Амстердамъ, Роттердамъ, Хамбургъ, Копен-
хагенъ, Данцигъ, Щетинъ, Рига, Ревалъ и пр.
Също приема стони с директни консаменти за
всички пристанища по р. Рейнъ и разклонения-
та ѝ, а именно:

Дюселдорфъ, Кйолнъ, Майнцъ, Франкфуртъ,
Шрасбургъ и пр. и пр.

Освенъ това приема стони и за разни амери-
кански пристанища, томе съ директни кон-
саменти.

Подробни сведения се даватъ отъ агенцията:

Х. Пайкуричъ — Варна.

За Телегр. Пайкуричъ

Телефонъ № 228

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ лева 30,000,000. Резерва лева 7,000,000
ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ ВЪ РУСЕ.

Клони:

Варна, София, Русе, Бургасъ, Пловдивъ, Габрово, Ломъ,
Попово, Търново и Тръвна.

Извършва всички банкови операции:

■ ■ ■ Приема срочни и безсрочни влогове. ■ ■ ■

Освещавана служба за продажба на храни за смѣтки на
трети лица при клоноветъ въ Варна, Бургасъ, Ломъ и пр.

КРЕДИТНА БАНКА

ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ

Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК

Извършва всекакви банкови сделки

Приема влогове и по спестов-
ни книжки на износни
условия

7-10

Тютюнева фабрика

„МОМЧЕ“

М. К. Авгериниди, Варна

произвежда най-хубави и ароматични

ПАПИРОСИ

Висшия стопански съветъ въ оставка.

Тяж новина ни донесе тия
дни отозвичия печатъ.

Ние вѣрваме на тия нови-
на; ние вѣрваме, защото по-
знаваме лицата, които състав-
ляватъ съвета. И вѣрваме, че
у тяхъ е било родено жела-
ние да си сложатъ оставките
много по-рано отъ сега, за-
щото за честните хора да слу-
жатъ въ една атмосфера на
неблагодарностъ, на завиствен-
чество, на калене на честта
имъ и на вулгарно клеветни-
чество е най-голямата мъка;
защото, ако едно подобно по-
даване на оставка отъ съста-
ва на едно висше учреждение,
каквото е Висшия стопански
съветъ се случеше въ друж-
башкото време, само тогава
можеше да се сѣмне за дѣло
епохално, за събитие необик-
новено и за сѣмзация на де-
ния. Висшиятъ учреждения и
съставитъ имъ само въ онова
време се откъсваха отъ
правителството, само тогава по-
соха чинитъ на дѣлния режимъ
за да претендиратъ за своята
несмѣняемостъ и да говорятъ
за своята незаменимостъ отъ
никого — и нашла да се на-
трапятъ и противъ волята на
публичния гласъ да се наля-
гатъ; само въ онова време
единъ висшъ стопански съ-
ветъ можеше да има тупето
да се държи на мѣстото си и
да се налага, когато най-вул-
гарно се кознодѣйствувал орѣ-
щу него; само тогава можеше
да заявява той, че нече си
иде и подаръ 100 години — ако
режима траз — дори и ако ми-
сията му бѣше завършена и
ако отъ него вече не се осѣ-
щаше никаква нужда. Така
бѣше съ Дирекцията С. Г. О.
П. — не имъ се сакаше на
дружбашитъ да я закриятъ и
да разпуснатъ персонала ѝ;
но тогава още не бѣха овъл-
чавени и не се сумясаха да
я уважатъ за вѣчно суще-
ствувало и вѣчно ползувано,
а, отъ наливността, закриха я.
И така Висшия стопански
съветъ е въ оставка. Споредъ
насъ много обикновено нѣщо.
Никаква епохалностъ, никаква
необикновено събитие, никаква
сензация на деня. Наопаки,
много добъръ примѣръ, много
похвална постѣпка. Отъ стра-
на на единъ професоръ Д. Ми-
шайковъ, Ж. Вурпиковъ, Ко-
левъ и даже Болджиевъ и Пе-
тровичъ, ние поне, всѣкога
сме очаквали подобенъ жестъ.
Ние всѣкога сме имали мнѣ-
нието, че у тяхъ честолюбие
е много по-голямо, отколкото
клеймѣщитъ ги клеветници и
завистници си прѣдполагатъ;
че тѣ сж много по-голями ка-
въртери да отстъпятъ мѣстата
си на други претенденти, ко-

ито си въобразяватъ, че мо-
гатъ да ги замѣстятъ.

Че, освѣнъ хвърлената въ
тѣхното лице отъ много други
мѣста калъ, нѣли и отъ ради-
калките и отъ демократиче-
скитъ печатни органи се хвър-
лиха въ тѣхната градина ка-
мѣни. Какъ единъ Мишайковъ,
какъ единъ Вурпиковъ, какъ
единъ Колевъ би могли да не
бждатъ оскърбени и да стоятъ
на мѣстото, дѣто всѣка омер-
зена ръка хвърля орѣщу хѣхъ
калъ или камѣни?

Висшия стопански съветъ
си сложи оставката не отъ
друго, а отъ обидитъ, които
перата на продажнитъ съвѣ-
сти, перата на завиственитъ,
перата на мерскитъ клевет-
ници и обидчици имъ отпра-
виха явно или прикрито.

Висшия стопански съветъ
сложи оставката си да даде
едно удовлетворение на тия,
които не можеха да се поми-
рятъ съ мисълта: какъ е въз-
можно да се оставятъ неокле-
ветени и неопетнени тѣмъ,
които честно изпълняватъ дѣл-
гитъ си и полезно работятъ
за страната си? Сложи оста-
вата си да даде възможностъ
на завиственитъ и клеветни-
цитъ да се добръ назлорад-
ствуватъ.

Да, но Мишайковъ, Вурпи-
ковъ и Колевъ си оставатъ
съ светли ликове — неопят-
нени, чисти като кристали,
защото съ идеалнитъ работи-
ха за стопанското благоустро-
яване на страната, събдъ раз-
рома и отъ дружбашитъ. Тѣх-
ната дѣйностъ, може би често
се сѣмваше отъ опѣянитъ,
които опѣватъ и правителство-
то и държавата, но тѣ рабо-
тиха като идеалисти и напра-
виха само добри дѣла, напра-
виха дѣла, сѣщу които ни-
кой не е казалъ и не може
да каже нищо, дѣла, съ кои-
то тѣ могатъ само да се гор-
дѣятъ и прѣдъ всѣкого да се
захваляватъ.

Висшия стопански съветъ
е сложилъ оставката си, както
пише единъ отозвиченъ вѣст-
никъ — на чинто интриги и
ковни се дължи не по-малко
за тая оставка — „подъ
ударитъ на грѣховетъ си“. Какви
грѣхове? Кажете ги! Другъ —
също така не по-малко събдѣй-
ствувалъ да се дойде до тая
равняна — пише:
„Съвѣтъмъ несостоятеленъ е
могива, изтъкнатъ отъ нѣкои,
че съветитъ завършилъ ва-
дачитъ си“. И продължава:

„Добъръ сж направилъ чле-
новетъ, че сж подали оставка.
Това отпадна грѣбаше да сто-
рятъ Не за да си отидатъ,

но за да дадатъ възможностъ
да се уреди Стопанския съ-
ветъмъ такъвъ, какъто трябва
да бжде и какъто го посочиха
всички компетентни лица на-
чело съ членоветъ на Българ-
ското икономическо дружество
— Висшъ стопански съветъ
не на една партия, или съ-
стоящъ се въ мнозинството си
отъ хора изъ единъ кръгъ,
свързани съ приятелски връз-
ки, а Висшъ стопански съветъ
на България, като въ него въ-
затъ повечко наши учени и
практици отъ различни сѣрди.

„Сега е случая, това да се
направи. Безъ, обаче, да се
изпадне въ крайностъ, която
нѣкои прѣпорѣчваха — да се
вкаратъ въ съвета токова
много хора, че той да се обър-
не въ една говорилна — арена
за надмвания и безконечни
опорове“.

Ето какъ е разковничето,
ето какъ е всичкия гждевъ на
дѣрта: „Висшия стопански съ-
ветъ да не изхожда и да не
сѣстои отъ членове само на
една партия или само отъ
личности отъ единъ кръгъ“. Т.
е. министра или правител-
ството, което има една уста-
новена своя стопанска, ико-
номическа и финансова поли-
тика и е начертало да изпълни
една прѣварително одобрена
програма, да събере около се-
бе си хора отъ всички и всѣ-
какви течения, служещи на
своя начертана стопанска, ико-
номическа и финансова поли-
тика и подчиняващи се на съ-
ветъмъ противоположни програм-
ни принципи — да го ем-
натъ като орѣза, рака и шу-
ката, една въ въздуха, дру-
гия въ тинята, а третия —
въ безднитъ на водата.

Ние не изхождаме отъ съб-
разението, че ако стане съ-
вѣта едно голямо мнозинство,
ще се обърне въ говорилна и
ще е неспособно за работа.
Напротивъ, и мнозинство да е,
това мнозинство върху прин-
цитъ, върху началата на всѣки
въпросъ, който се слага на
разискване, поддържае ние,
да е солидарно, да е съ ед-
накви схващания, само въ
такъвъ случай ще е дѣепо-
собно. Може ли единъ кому-
нистъ да се съгласи съ прин-
ципитъ на единъ боржуа, или
боржуата да се съгласи съ
принципитъ на анархиста, та
да се събератъ въ единъ общъ
съветъ за да разрѣшаватъ
технически, по схващанията
си и по умѣннията си, тоя или
оня въпросъ съгласно въ-
приетия отъ министра или
правителството принципъ?

Никаква партия, никакви
крѣгове, 5, 10, 15, 20 или
50 души, съ пундѣнитъ тео-

ретически и практически познания (при еднакви принципи схващания), с ум да разработват технически всички сложни въпроси върху принципите, които поддържа и иска да прокара правителството или респективния министър. Това е необходимо. Желания лични и болни амбиции на лични и кружки не бива да се удовлетворяват. И лица като Мишайкова, Бурикова и Колева, които не са личности на една и съща партия, нито са от кръжока, за какъвто се поддържа, не бива да се обижат в дребните капризи и болните амбиции на тоя или оня учен, но останалъ възглед от трагедията на Високия стопански съвет.

Alvanitino.

Състоянието на съвтовната търговия.

Общото положение на съвтовната търговия — като се почне от Англия, където се отбелязва център на тежестта — е недоволятелно: поне съвтовното работническо очакване за работа пръв наетията почти пролът не е задоволятелно. Въ Англия, например, не само по цифрите, които показват производството, но и по движението на курсовете на индустриалните цени книги се вижда, колко недоволятелно е положението. Въ декември и януари всички цени книги паднаха. Когато се образува правителството на г. Магдоналд тв се повдигнаха. Но от тогава до сега, т. е. от половината на януари, никакво интересване от твх и нма. Пръв март влияеше страхът от стачката, която се проектираше за април от рудничарите. Въ металургическата индустрия се чувствуваше недоволятелно. Курса на франка също внесе заблуда и побъркване на работите. Поради се съмняние, че и другите валути въ Европа могат да се равняват, както се и сигурно пръвждаше. Производството въ Англия се заварва; много от индустриалните клонове на фабриките имат да работят още по няколко месеца. Производството на стоманата достига рекорда си пръв февруари, но суровото желязо се малко произвежда. Иноса на вълнените ткани е уголмен съ 25%.

Що се отнася до другите обстоятелства въ странство, тв еж удовлетворителни, дори въ нъко страни еж и подобри. Просперитетта господства и повататъ въ Съединените Щати. Вижда се това от обстоятелството, че нма спекулативни покупи нито производства, а още и по това, че производството, ако и да е колосално, разходитъ еж отишли въ неговите стъпки — изключително за него. Въ Америка нма натрупване на стокове. Може би работенето от днес ва утръ да е тежко за работния съвет, но въко натрупване на стоки съдържа зародишъ на бърза депресия (обезцвяване). Известията от Канада са оптимистични. Австралия продаде вълната си съ добри цени. Промъна въ търговията въ Индия и Далечния Изток нма. Въ Европа депресията (въ спадането на цените) на белгийския и французкия франки даде моментално тласък, подстрелна така да се каже иноса от Белгия и Франция. Това турки въ безредна цени. Последната от това бше, че

Белгия продаде голъми количества сурово желязо и стомана на Англия. Що се отнася до французската вълнена индустрия, тв не може да се въползува от твй голъмото спадане на франка. Туристическите центрове въ Франция, Италия и Швейцария добри пръкараха. Италианската индустрия добри напръва. Скандинавската и балтийската търговия е ердно добри. Централна Европа не напръва много. Индустрията въ Полша е въ крива поради високите цени и поради екскалните валути мжчоти. Постоянно високите цени на германските индустриални произведения обезсърчават иноса от Германия. Нейна търговски баланс пак е пасивен. Продукцията на желязото и стоманата въ Франция достигна най-голъмата висота от пръмирнето, но ако се отнеме продукцията на Лоренъ, ще излъве, че Франция за януари и февруари твй година не е още достигнала продукцията си въ сжцитъ мсеци пръв 1923 г. Януари т. г. е по-долу съ 17% отъ януари 1913 г., а февруари съ 10%. Текстилната французска търговия е умърено активна, но осцилациите (колебанията) въ франка събъркват вървежа на търговията. Белгийската пияца за вълница е твърда. Цените на желязото и стоманата се вдигат. Швейцария хотелската индустрия добри работи; часовникарската индустрия е удовлетворителна; другата швейцарска индустрия не е добри. Положението въ Италия е удовлетворително: електрическата индустрия се реконвалесцира. Холандия пакъ излъкна като производител на желязо и стомана. Положението въ Испания — като нашето и по-лошо — безъ живост.

Пр. Пр.

За развитието на солната промишленост въ гр. Провадия.

Съ заповъд отъ 15 мартъ т. год. подъ № 613 министър на промишлеността е назначил комисия, „за да проучи на самото мство (въ солонварната фабрика край гр. Провадия 6. н.) величината на солния басейн, неговото естествено положение въ зависимост отъ нивото на Провадийската рѣка, намираща се на 510 метра отъ тия солни извори, еж ли твй последните и могат ли да бъдат въ съобщение съ горната рѣка, а така също да направятъ най-върна прѣвѣрка на общото състояние на работите въ това прѣдприятие, съ огледъ на днешното финансово положение на синдиката „Общъ подеъмъ“, като въ зависимост отъ всички тия проучвания, да даде мнѣние дали може да се очакватъ известни облаги и не съществуватъ ли опасности, ако държавата непосредствено въеме участие въ това прѣдприятие или даде известна субсидия на синдиката „Общъ подеъмъ“.

Съ втора заповъд отъ 18 сжци подъ № 642, сжщия министър е назначил втора комисия, която „да извърши на самото мство, съгласно чл. 50 отъ закона за мините, прѣвѣрката и допълненето на плановете на поисканите отъ Районния земледѣлски кооперативенъ синдикатъ „Общъ подеъмъ“ концесия „Байнова солница“, „Балджарска солница“, „Мола-старска солница“, „Св. Георги Побѣдоносецъ“, „Балджарска солница“, „Безсолница“ и „Солена Крива“, за експлоатирание каменна сол въ землището на селата Балджар, Балджаркой и Тестеджи, Провадийска околия“. Има една, турска поговорка: „Мирини малъ денизъ дъръ, онданъ именъ домузъ дъръ“ —

държавния имотъ е море, отъ него, който не бде свиня е.

Вѣрно, това, което е държавно, прѣдоставено е като че ли на произволъ, на безгрижнотъ — да се разпорежда кой, както ще и безотпорно.

Солните извори край гр. Провадия се експлоатиратъ още отъ прѣмето на разгара на всеобщата война, когато една слѣпа случайностъ ги откри. За тѣхъ се води споръ прѣдъ Върховния административенъ съдъ; въ министерството на промишлеността се водиха дълги и широки прѣписки по тѣй споръ, по уреждане правото на концесия, по прѣвѣрването на това право и по много други случаи, които налагаха на сжщното министерство, да знае какво взима и какво дава, кое е негово и кое чуждо. Налагаше му се да знае и въ плазъ да притежава всички ония мѣстности, които би обхванали периферията на цѣлата областъ, която се е запазила като съдържаща солъ и солни извори.

И до като обществото мислеше, че министерството, въ дѣйствителностъ притежава всички цѣлени проучвания, а само недоумяваше дали синдиката „Общъ подеъмъ“, изключителния концесионеръ на солонваренето въ тая областъ, съ много малкия си капиталъ, едва до 3 милиона лева, ще е въ състояние да издържи за пълното оползотворяване на това сжко подемно богатство за нашата цѣла страна и за провадийския районъ въ частностъ, ето, окаяна се, че това министерство едва сега влага интересъ и прѣдприема проучвания, които трѣбваше да притежава прѣдъ 6-7 години, когато стана откритието на изворите и процесите, процесъ слѣдъ процесъ, заварѣха, до като дойде и седна надъ тѣхъ „Общъ подеъмъ“ като законенъ концесионеръ върху точно оирѣдѣленъ периметръ, но периметръ, намиращъ се въ непосредствена връзка съ всички други мѣстности, които по горѣ споменахме.

Разбира се, това е вина на министерството, на промишлеността, но не вина на днешния министър, който е издалъ заповѣдите по-горѣ споменати. Той и, едва той, сега излъква дългъ си, късно истина, но както подобава, повтаряме не по своя вина.

Но нашата цѣль тукъ не е толкова да полемизираме съ виновниците за изоставянето и не проучването — и изпланирането на мѣстностите и подробности, които даватъ точна и реална илюстрация на онова, което и би било, ако стане разработката и солонварното производство почне на всѣкъдъ или отъ всѣкъдъ отъ споменатите мѣстности. Напротивъ, дѣлата ни е да изтъкнемъ, че развитието на солонварното производство отъ изворите край Провадия изисква огромни капитални заходи не е вече време да се експериментира, а да се произвежда и да се произвежда въ цѣлна пара, колкото е възможно повече и повече. Експериментацията на „Общъ подеъмъ“ докава за ползността на солонварното производство. сега то се нуждае вече отъ пълненъ подеъмъ, отъ съвършенна активностъ. Но нужди еж пари, нужди еж начините да поразнатъ въ дѣла.

Два сж начините, по които, или, чрѣзъ които би могли начините да станатъ грандиозни дѣла за цѣлата страна:

Държавата — а не другъ — да вложи единъ значителенъ капиталъ париченъ, чрѣзъ откупване дѣлове, или да субсидира прѣдприятието на „Общъ подеъмъ“, което да продължи да пристроява, да наваля и добавя машини, до като докара солонваренето, или солонварното — при откриване на каменна сол — до максимумъ, който

би трѣбвало да бде достигнатъ отъ голъмата количественостъ на черпната солена вода, която, констатирано е, въ всички извори е прѣвобилна и изисква способитъ въ да се използва рационално.

Държавата и единствена държавата е, която, при сегашната оскудица отъ капиталъ, би могла да поддигне тона прѣдприятие и да го направи сила, да го

докара въ положение да утилизира за страната едно сжко богатство, което съ въкове се е излъбело и губило подъ нежата, което е благодать неопитна. Вѣрваме комисията, ще се излъкатъ въ тая смисълъ, а че и г. министър ще въприме една или другия начинъ на поддигането на солната родна промишленостъ.

Мов.

Прѣдопрѣждание

Органа на Русенската търговска камара „Економически Прѣгледъ“, прѣдопрѣжда, че напоследъ много български търговци сж получили отъ разни български и чужди фирми въ Виена, Берлинъ и другадѣ циркуляри, придружени съ изложни оферти за доставка на машини, за поемане прѣдставителства сѣщю „гаранции“ и други подобни. Въследствие на това Русенската търговска камара прѣдопрѣжда всички търговци, индустриалци и занаятчии (тукъ въ царството б. н.), както и частните лица, да не се поддаватъ на подобни „изгоди“ прѣложени и да прѣвѣрватъ било чрѣзъ търговската камара или чрѣзъ друго нѣкое официално учреждение достоверността на внесените въ циркуляри данни и сериозността и репутацията на офертиращата фирма.

Като процитираме буквално тона прѣдопрѣждание и отъ наша страна обръщаме вниманието на търговците въ нашето царство върху факта, че сж нападени търговци шарлатани и измамници отъ чужбина и прѣдопрѣждаме ги: да се паятъ.

Що искатъ занаятчиите?

Борбата е животъ и живота е борба. Но има случаи, че живота дотегва; а има и случаи, че борбата се вътрѣсва.

Думата е за оная пасмина занаятчии, които напущатъ своята работа, която имъ е поминѣка, за да разправятъ държавната, която не се нуждае нито отъ умъте имъ, нито отъ сътрудничеството имъ. Защото какво сътрудничество, какво съдѣйствие, каква помощъ би могла да очаква държавата отъ едно съсловие, което се е обѣсило на вратѣте и и всичко иска, всѣчко търси отъ нея — даже и паричния си кредитъ.

Но думата не е за това, не е за кредита, не е за търсението имъ отъ държавата материални и морални поддрѣпки. Думата е съвсѣмъ за друго. А то е, че заедно съ ония искания, които сж въ пълната си цѣлостъ справедливи и много умѣтни, занаятчиите, прѣдвяватъ и искания, които сж вънъ отъ всѣка справедливостъ да ги прѣдвяватъ и не заслужаватъ нито да се слушатъ, нито да се удовлетворяватъ, защото сж искания капризни, сж искания демагогски, сж искания, които се насѣкватъ отъ безсѣвестността, злобата и отъ инерциални подбуди, подбуди за пакостене и крамола.

Едно отъ тия искания, громко прѣдвяно на всеуслышанье, е искането: *пропорционално прѣдставителство въ търговско-индустриалните камари*, като района на камарата прѣдставлява една избирателна колегия и се гласува съ една листа.

Занаятчиите, които на всѣка стѣпка, въ всѣко свое подвижване провокиратъ търговците и индустриалците не искатъ стопанските и икономическите сждини на района да се повѣрятъ на лица посочени и избрани отъ качествеността и количествеността на интересите, на стопанските и икономическите интереси, а отъ броя на избирателите. Това е равносилно, че нипчатъ за избираемъ единъ търговецъ, ни единъ индустриалецъ.

Разумѣва се, че това е единъ голѣмъ абсурдъ, защото, ако въ парламентските, общинските и окръжните избори правото на избирателство е прѣдоставено на гражданите, чинто граждани и правници сж прѣдметъ на тѣхната закрила, въ търговската камара тая закрила не се простира надъ лични права и качества, а върху закрилата на стопански и икономически пра-

ва и интереси. Съдователно, ако за парламента, общината, окръжията играе роля броя на личностите, за търговско-индустриалните камари играе и трѣбва да играе роля само стопанския и икономически интересъ.

Тоя интересъ, не по-малко важенъ отъ общозанаятчийския, е и общо-търговския и общо-индустриалския, невакимо отъ обстоятелството, въ кое отъ тия три съловия броятъ на личностите е по голѣмъ и въ кое — по-малѣкъ.

Нѣщо повече. Възъ основна на тоя принципъ, че кадето важността на интересите е по-голъма, би трѣбвало да се прави по-голъмо прѣдпочитание, търговците и индустриалците иматъ право да изискватъ качествеността и количествеността на интересите да наддѣлватъ надъ броя на личностите и прѣдставителите (избраниците) въ търговско-индустриалните камари да сж въ по-голъмъ брой тѣхни. Обаче търговците и индустриалците, отъ съображения много добре обясними, приематъ ки да посѣятъ разходния товаръ на камарите съ 80 къмъ 20%, както имъ е наложено, не правятъ въпросъ за прѣдпочитание и да бждатъ съ помножено съставъ прѣдставени въ камарата. Тая дървостъ — да злоупотреби съ скромната търговска и индустриалска отстъпчивостъ и търпеливостъ — иматъ само занаятчиите отъ провинциалната вражеска табакоска пасмина сѣщю търговците и индустриалците.

Разумѣва се, че това искане на занаятчиите, като насочено да узави търговците и индустриалците въ най-важната и най-сжществена тѣхна стопанска и икономическа правдина; като цѣлеще да подчини интересите на търговците и индустриалците подъ неключителната властъ на едно занаятчийско болшинство отъ избраници, не е справедливо и нма резонъ да се удовлетворява отъ министъра и Народното събрание.

Закона за търговските камари, както е внесенъ за одобрение въ Народното събрание поддържа взаимното равенство на трите съловия едно прѣдъ другъ. Това равенство е добро, защото се базира на справедливостта. Това равенство трѣбва да стане законъ.

ПРОДАВА СЕ:

МЕЛНИЦА на газомоторъ съ три камѣка за търговско и мѣстнѣно млеко. Намира се въ Варна. За споразумение чрѣзъ редакцията на

НИКОД. ПАРУСИЯДИ

ВАРНА ВНОСЪ-ИЗНОСЪ.

Има въ депозитъ голѣми количества
маслини и дървени масла отъ
най-добритѣ качества.

Телеграфически адресъ:
ПАРУСИЯДИ.

1—3

Телефонъ №

Митнишки неуправни.

Функциитѣ на митнишките управители не сѫ писани въ никакви конституции. Тѣхното слово е право и законъ. Никой не смѣе да вѣдѣе вѣнъ отъ това право и отъ тоя законъ. Писанитѣ закони и провѣнчелото отъ тѣхъ право, сѣщо и здравия разумъ и логиката, са тѣхни величества митнишките управители, колкото се отнася до тѣхния династически районъ, не сѫ закони, не е право, не е разумъ, не е и логика. Тѣхната дума е вѣнъ.

На 11 тогѣ попаднахме въ един параходна агенция, дѣто бѣ дошъл единъ комисонерски служащъ, носещъ 3—4 ордера за товарене стока за вѣнъ въ парахода, представяванъ отъ сѣщата агенция.

Служащия колѣнопрѣклонно молеше агента да впише въ ордера си, че стоката е натоварена, защото това се иска отъ митницата.

Агента категорично откава да впише това въ ордера, защото, равнотенно е кава той — че сѣмъ натоварилъ на парахода стоката и вѣнъмъ за нейната равностойностъ отговорността; а стоката може би и да не свари да се натовари до трѣгването на парахода и т. н.

— Охъ! Уморихъ се да тѣмъ на четири страни за тѣзи вѣнъчйския работа, кава служащия.

— Идете при управителя и му обяснете, отъвѣрна агента.

— Та тѣмъ управителя е, който изисква това я... промѣна служащия и си отиде.

Агента, по една или друга причина, не очете за нуждно и умѣтно да ни обясни сѣщностъ на работата. Обаче ние рѣшихме да и надиримъ края и свършено.

Тя е сѣдната:

Х. У. напроса мѣсто въ парахода, представяванъ отъ споменатия агентъ, да натовари за вѣнъ въ странство едно количество стоки. По ордера това количество е фиксирано и парахода не може да откаже да го приеме, стига до опрѣдѣленая частъ за заминаването му, стокитѣ да бѣдатъ натоварени и митнишките формалности изплатени. Часътъ за трѣгването на парахода бѣше сѣщо фиксиранъ — точно 9 часа подиръ обѣдъ.

Всичко това до тукъ е въ редъ на нѣщата. Но опакото дошло отъ митницата:

Митнишкия чиновникъ обяви, че не е длъженъ да стои и да контролира товаренето по нѣщата отъ 5 часа; каснера на митницата сѣщо обяви, че не може да приеме пари за мѣта по нѣсно отъ 4 часа; а отъката, която се товареше, по количеството си бѣше толкова, че едва въ 8 часа, и то найрано, можеше да се напълни натовари.

Но бѣдата бѣ въ това, че чиновника, контролиращъ товаренето и каснера не отговарятъ — първия е категориченъ въ извѣдването си, че повече отъ

до 5 часа нече работи, а каснера — че отъ до 4 часа нече оперира съ касата.

Въпроса се отнася до управителя. Той е още по-категориченъ на своето становище, че трѣговеца е длъженъ да сѣдѣа онова, което иска, не по законъ, а по произволъ, чиновникитѣ му: да се извърши операцията на обмитването до опрѣдѣления отъ каснера часъ, а работата на контрола на товаренето да стане по волята на чиновника.

Трѣговеца е поставенъ прѣдъ дилемата: да плати мѣта за стока, която не ще може да се натовари или да спре товаренето сѣдѣ 5 часа и да плати сталия на парахода за задържането му за донатоварване на другия денъ, разбира се, ако капитана се съгласи да отложи трѣгването си за до другия денъ. За това прѣдлага на управителя да депозира мѣтата за цѣлия товаръ — ако се натовари вѣнъчката стока да се прилови вѣнъчката депозирана сума; ако не се натовари вѣнъчката стока, за недонатовареното количество да му се вѣзвѣрне депозита.

Не се съгласи управителя да се депозира сумата въ касата и операцията за обмитването да стане на другия денъ върху натовареното фактически количество стока; не се съгласи да застави чиновника да продължи контрола на товаренето до цѣлото натоварване на стоката, не се съгласи на никакво улеснение на трѣговеца за да се нѣбѣгне ошѣтаването му, което така или вѣкъ — при нѣнатоварването до 9 часа — щѣше да посѣдѣа.

Неумолимъ и неотстъпчивъ остана управителя на митницата, върху че трѣговеца, по вѣдѣжение отъ наредбата на министра на финанситѣ, плаща за всѣки натоваренъ тонъ стока по 10 лева персонално право, което, обаче — контролиралъ не контролиралъ чиновника и присѣдствувалъ или не присѣдствувалъ на работа при натоварването — все пакъ се прѣсѣмѣташе да се заплати.

Така, по повелението или по недобрата воля на управителя на митницата, трѣговецитѣ могатъ да понасятъ всѣкакви щети и загуби отъ митнишката неуправия, а служащитѣ на комисонеритѣ могатъ да играятъ на кадриалъ — до агенцитѣ, митницитѣ, параходитѣ и трѣговецитѣ кантори за да удовлетворяватъ своеволия и беззакония, даже на митнишките стражари, които получаватъ заплатата и персонални не за работа, а за сѣвъ и добро разположение.

Може ли човѣкъ да мѣлачи — да не пише за тѣзи скандални отношения на митничаритѣ къмъ трѣговецитѣ интереси?

Къси съобщения.

„Чинаго Трибуна“ се учи отъ дописника си, че Ромѣния ще изгони около 100 хиляди гърци, въ знакъ на отплата за изгонването на грѣцката династия.

„Финансиалъ Нюзъ“ отъ Лондонъ пише, че Бельгия е получила единъ голѣмъ заемъ отъ нѣколко милиона лири стерлинги за да стабилизира индустрията си.

Французската баня е съобщила, че се намиратъ около 40 милиона французски франка въ циркулация.

Английския подсекретаръ на опрѣдѣленитѣ въ парламента, че правителството ще прокара новъ облитателъ (вадѣлжителенъ) законъ за 8 часовия работенъ денъ.

Съобщаватъ отъ Парижъ, че Поанкаре лично дирижира борсата за да се затвърди франкътъ.

Сената отъ Вашингтонъ е одобрила да се дадатъ 10 милиона долара като помощъ на Германия. Но прѣдѣдателя Кулидж не одобрилъ даването на заемъ.

Ремингтонъ, първия инвентаръ на пишещата машина е починалъ.

Сръбско-Хърватско-Словенската Народна баня, въ споразумение съ югославия, финансовъ министъръ е смѣнявала старитѣ български банкноти въ Южна и Сѣверна Сърбия: въ Битоля до 6, въ Скопие до 10, а въ Нишъ до 13 априлъ, вѣдѣчително.

Американския банкеръ Хартигъ, заминавайки за Будапеща е заявилъ, че Унгария е много по-богата, отколкото се мисли.

Австрийската Народна баня е вѣдѣтила, че циркулацията ѝ е намалила на около 215 милиарда.

Американския банкеръ Морганъ наскоро ще иде въ Прага. Отвѣтането му е да види подъ какви условия би далъ на Чехославия краткосроченъ заемъ отъ 10 милиона долара. Пѣтномъ ще се отбие и въ Пеща, понеже се интересува отъ унгарския заемъ.

За да се спре падането на испанската певата забрани се на банкитѣ вѣнъса на пари безъ вѣдѣна нужда и безъ сигурни документи.

Знаменития германски финанситѣ, трѣговецъ и индустриалецъ, Хуго Стинесъ, почина. Съ смъртта на Стинесъ умрѣ и недостигатия по дарбитѣ си световенъ спекулантъ, който бѣ прострѣлъ спекулата си въ цѣлъ свѣтъ.

Признаха!

„Слово“, брой 669, пише:

„... Правъ впечатление, че нѣкои лица измежду онихъ, които водятъ кампанитѣ на цѣклопроизводителитѣ, злоупотрѣбаватъ съ довѣрието на опрѣдѣлитѣ и на тѣхнитѣ сдружения. Тѣ си служатъ, за да магогия, съ раздуване на страститѣ, издаватъ провокационни позиви, съ които по-скоро компрометиратъ каузата на цѣклопроизводителитѣ (к. н.). Освѣнъ това, сега става ясно, че нѣкои отъ тѣзи сѣщитѣ водители на цѣклопроизводителитѣ сѣ искали да си създадатъ лични облаги чрезъ обличания да се покажатъ примирителни“ (к. н.).

Признаха!... Отъ „Слово“ признаха това, което ние прѣдъ мѣсецъ и половина не се подвоумихме и не се постѣнихме да изнесемъ: че личности, дирижи да ловятъ риба въ мѣтна вода се подмѣна въ споровѣтъ между цѣклопроизводителитѣ и захарнитѣ сѣбрѣки и насѣкватъ, и изостроватъ страститѣ и подклаждатъ огъня въ просташкия фанатизмъ до

тамъ, че да се не достигне до едно примирение, до едно разбирание между спорящитѣ страни, освѣнъ, ако вѣлния телецъ се сложи прѣдъ безсрамнитѣ и безкруполнитѣ развалители на раздора и неприимчивостта.

Да, признаха!... Отъ „Слово“ признаха, че фтилийни вършатъ разрушителното дѣло на „най-мощната“, „най-самостойната индустрия“ въ страната, както я нарѣче г. П. Г. Петровитъ въ статията си въ сѣщия брой на „Слово“. Отъ „Слово“ признаха, че демагоги, провокатори, които шарлатански искатъ да изподсуватъ каузата на цѣклопроизводителитѣ за лични облаги и за тѣхъ подѣржката огъня, насѣкватъ, възбуждатъ страстѣта и разпалватъ фанатизма.

Колко щѣше да е благодарно обществото на „Слово“, обаче, ако то не напуца наполовина коракъ си да съобщитѣ имената, които вършатъ това безсрамно дѣло, ако не се стѣснява да каже, че между тѣзи имена има замѣсени и вѣстници, които очакватъ подъ вола теле.

Далечъ отъ насъ мислѣта да вѣзираме, тацитно, между тѣхъ вѣстници самия тоя нашъ събратъ. Далечъ отъ насъ тѣхъ мислѣта. Но „Слово“ вѣдѣливо порочноста въ кампанитѣ на цѣклопроизводителитѣ. Съ сѣщното възмущение, привоаваме го, да изобличи и ония сѣбрѣти, ония вѣстници, които стоиха и стоятъ още подъ крушата на крамолата да имъ падне въ устата нѣкой, чернивъ макаръ, плодъ.

Отъ допискитѣ ни.

Изпратено ни е сѣдното за опрѣдѣлене:

„Господинъ Редакторе!“

„Една вѣнънада“ — така се именуваше статията въ „Слово“, която прѣдъ около 7—8 мѣсеца четохъ въ „Търговско-Промисленна Защита“, та научавайки се, какво подсекретарѣтъ К. Добревъ е уловенъ тѣхъ дни ужъ по закриване на длъжностѣта, невомно се питахъ не е ли това една втора вѣнънада, както въ Васъ, така и за Г-да трѣговецитѣ?!

„Уволнението за подсекретарѣтъ едва ли не е една мистерия, защото всѣчки, които иматъ вѣнънада-даване съ камарата знаятъ, че той бѣ тамъ най-ревностния чиновникъ, който не жалѣше ни трудъ, ни вѣрме, за да бѣде полезенъ на всѣчки.

„Вчера мои познати студенти отъ търговската академия ми разправиха (когато и се научихъ за уволнението), че искали да взематъ книги отъ камарната библиотека, но отказали да имъ дадатъ такива, понеже Добревъ напусналъ и нѣмало, кой да разбира отъ библиотеката.

„Изглежда, че нѣкой чиновникъ информационитѣ е игралъ една много недостойна роля и е конспириралъ постоянно противъ подсекретарѣтъ, навѣрно, защото не е могълъ да гледа и да търси единъ човѣкъ, който е ималъ желанието да работи и да вкара малко въ редъ вѣбърканитѣ работи на Варненската камара. А идете въ камарата, поискайте да разгледате бюрото за информация и ще останете поразени: единъ хаосъ за срамъ на нашия градъ, който търпи такава камара“.

Н. П.

Б. Р. г-на Добрева ние не познаваме, но отъ работата му заключаваме колко трудолюбивъ, колко работливъ и полезенъ за службата си бѣше той. Единъ кустуръ, казватъ, ималъ той: на комунистическитѣ и социалистическитѣ тенденции на службата не сподѣлалъ. Такава бѣше миналата година сѣдбата и на Балтаджиева, и на Цѣтко-

ва. Информационното бюро информира сѣщия и тѣ закри длъжноститѣ имъ. По сѣщия термъ стана и съ Добрева.

Икономическа колона.

Законъ за отѣната на закона за отчуждане адания за държавни и други нужди се разглежда и гласува на второ четение на 12 априлъ. Най сѣщественитѣ му постановления сѣ сѣднитѣ. Тѣ ще внесетъ навѣтно успокоение въ ония сѣрѣди, унищожението на които се цѣлеше:

Чл. 1. Законътъ за отчуждане адания за държавна, окръжна и общинска нужда отъ 17 юли 1920 г., вѣедно съ намѣненитѣ му отъ 23 дек. 1922 г., се отѣнява.

Чл. 2. Всѣчки отчуждения, станали вѣвъ основа на сѣщия законъ, се обявяватъ за нищожни по право.

Ако въ срокъ отъ 6 мѣсеци отъ вѣнъването на закона въ сила, заинтересованитѣ собственици не повѣрнатъ това, което сѣ получили за отчуждението имотъ, губятъ право да се ползуватъ отъ тоя законъ.

Чл. 3. Отчуждениитѣ имоти се прѣсѣчатъ на собственицитѣ въ положението, въ което се намиратъ въ деня на публикуването на настоящия законъ: нито учрежденията иматъ право на искъ за направенитѣ подобрѣния, нито собственицитѣ — за сторенитѣ имъ вѣрѣди и за наеми.

Гласува се и добавения отъ министра на правосѣдието чл. 4 за изтегленето на облигациитѣ отъ 6 1/2% народенъ заемъ, съ които се изплащаха отчуждениитѣ адания.

Казахме, тоя новъ законъ ще внесе успокоение, но за ония, които имала сили да понесетъ ударитѣ на незаконния и неконституционния законъ, обаче за тѣхъ, които нагубиха умѣтъ си — ние познаваме единъ подобенъ случай въ Бургазъ и другъ въ гр. Попово — тоя законъ фатално подѣйствува и мепоправими сѣдѣи ще остави.

Панаирътъ въ Горна-Орѣховица.)

На 30 м. м., сѣдѣ раздаване на премиятѣ, се закри пролѣтния четириднешенъ панаиръ и занаятчийска изложба въ Горна-Орѣховица.

Прѣвъ всичкото вѣрме изложбата е била посетена отъ около 28,000 души. Въ нея сѣ участвували 149 изложители отъ равни браншове съ 508 предмета. Премияни сѣ 75 изложители съ награди: единъ съ 1,500 лв., 10 по 500 лв., 18 по 300 лв., 18 по 200 лв. и 80 по 100 лв. Наградата отъ 1,500 лв. се даде на оригинала автоматична помпа за изваждане на вода, паработена отъ Ангелъ Дешевъ, отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ.

На панаира бѣха построени всѣчко 445 магазини сергии, разпрѣдѣлени както сѣдѣа: 92 галантерия, 22 обущари, 11 бакърѣжии, 3 тенекеджии, 4 вѣлнари, 2 кошничари, 2 столари, 3 коритарѣ, 2 сарачи, 8 пивчари, 3 шапкарѣ, 2 калайджии, 25 халваджии, 2 кожухари, 4 съ искусствени цѣвѣти, 18 бѣрарии, 7 цирка, и панорами, 12 фотографии, 12 пивани, 6 лѣлки и около 70 други равни. Общия наемъ, който получи общината отъ тѣхъ е 63,250 лева.

Станаха 1,200 продажби на добитѣтъ, на обща сума 5,200,000 лева. Сѣбранъ е и вѣнъванъ отъ общината 171,000 лв.

*) Настоящето бѣ наредено да се по-мѣсти въ миналия брой, но по вѣнъно мѣсто остана за дѣнъния ни брой.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна.

Обмяна на тютюня

съ

желязо-пътни материали.

Патоварена бѣше една парламентарна комисия да изучи износността да се направи обмяна на тютюни, наши произведения, съ желязо-пътни материали, чехски произведения.

Комисията проучила детайлит на сѣлката по взаименитѣ офертѣ отъ чехска и наша страна и прѣдседателя ѝ е направилъ обстоятелствено докладъ прѣдъ парламентарната група на управляющия Демократическия еговоръ.

Единъ отъ столичнитѣ вѣстници по този случай бѣлжи следното:

„Сѣлката се поставя отъ страна на чехитѣ на базата не на прѣвѣна обмяна, а на взаимно измѣна, че сръбски купени отъ тѣхна страна 7—8 милиона килограма наши тютюни, българското правителство ще извърши доставката на необходимитѣ желязопътни материали на приблизително същата стойност, като изплащането на евентуалната разлика се уреди съ специаленъ договоръ.

„Парламентарната група на мнозинството се е накарала по принципъ за тая сѣлката, безъ да влиза въ сѣщността ѝ, като прѣдоставя по-нататѣкъ на Министерския съветъ да приготви законодателно прѣдложение за одобряване договора, който да се изработи следъ постигане споразумението между двѣтѣ договорици страни“.

Цариградъ.

Лява ни нашия дописникъ, че въ Цариградъ отъ павѣтно врѣме насамъ има голѣмъ напливъ отъ жита. Пиятата е салме даже салме plat. Жита има пристигнали отъ Америка, отъ Россия и отъ Румѣния.

Варненско жито 58 либри съ 80% рѣжъ и 30% чужди тѣла едва може да се продаде около 13 гроша ова сѣ — обезитено.

Варненска стокова борса

17 априлъ 1924 год.

седмиченъ прѣгледъ.

Задържането на цѣнитѣ, за кукуруза макаръ и по-слабо, продължи и прѣзъ настоящата седмица, прѣвѣдъ че нѣкои отъ купувачитѣ рискуваха да купуватъ отъ слабитѣ пристигания (при това) въ спекула, съвмѣстно съ купувачитѣ, които иматъ сключени договори. Така че цѣнитѣ, поради тия два фактора: спекулата и слабитѣ пристигания се запазваха и продажби станаха:

На 8 априлъ — зимница, по 527-50 лева 100 кгр.

На 9 априлъ — зимница по 522-50 до 542-50 лева 100 кгр., кукурузъ, по 370 до 375 лева 100 кгр.

На 10 априлъ — зимница, по 507-50 до 532-50 лева 100 кгр., бобъ, по 965 лева 100 кгр., кукурузъ, по 367-50 до 372-50 лв. 100 кгр.

На 11 априлъ — зимницата, по 530 до 532-50 лева 100 кгр., кукуруза, по 370 до 375 лева 100 кгр.

На 12 априлъ — зимница, изключително, по 537-50 до 565 лева 100 кгр. За зимницата повишение 10 лева за 100 кгр. За кукуруза прѣдложенитѣ 870 лв. за 100 кгр. не се удобриха отъ продавачитѣ и сѣлката не станаха.

На 14 априлъ — зимница, по 492-50 до 527-50 лева 100 кгр., кукурузъ, по 367-50 до 372-50 лева 100 кгр. За зимницата спадане по 15 лева на 100 кгр., а за кукуруза малко по твърдо, вслѣдствие ограниченитѣ пристигания, за рѣжъта алиро

вдигане до 6—7 дни 885 лева 100 кгр., а вдигане до 10 дни 990 лева 100 кгр., бобъ алиро 965 до 970 лева 100 кгр.

На 15 априлъ — зимница, по 495 до 550 лева 100 кгр., кукурузъ, по 375 до 382-50 лева 100 кгр. За зимницата спадане по 10 лева на 100 кгр. За кукуруза по твърдо, понеже се изложиха само 4 вагона, а търговцитѣ търсеха за донатоварване паракотъ.

Въ странство спадане.

По свѣдения мѣрдавити и изслужавати доврѣе се знае, че у изпращачитѣ готови стоки за изпращане нѣма. Провинциалнитѣ купувачи се прѣдпазватъ отъ ангажиране съ стоки. У производителитѣ, обаче, има още храни — царевичата около 30% още стои непродана, а жито (зимница) почти 50% стои въ производителскитѣ житници. Боба се е напълно пенесълъ и въ много малки количества едва би се намѣрилъ. Посѣвитѣ сѣ отлични. За жито никакъвъ износъ нѣма. Цѣнитѣ му се държатъ на високо отъ мелницитѣ, които сѣ изключителнитѣ купувачи за мѣстна консумация.

Пиятата.

Варна, 17 априлъ 1924 г.

Потвърждаваме казаното си въ миналия брой относно състоянието на пиятата: тя е въ застой. Стоки малко се продаватъ, но и много малко се внасятъ.

Цѣнитѣ въ пазара сѣдватъ твърди въ симбатия съ тѣзи въ европейскитѣ тържища. Депозититѣ въ пазара ни се постоянно намаляватъ, безъ да могатъ да се допълватъ, понеже цѣнитѣ въ европейскитѣ пазари сѣ по-високи отъ практикуванитѣ въ пиятата ни.

Движението на цѣнитѣ на колониялитѣ стоки е следното:

Захаръ пѣсѣжъ 29-60
Захаръ бучни 31—31.5
Кафе superieur 85—
Кафе типъ 83—

Масло дървено „Натануамсъ“.

„Extra Fine“ 60—
„Vierge“ 62—
„Royal“ 64—

Масло сусамено

Маслини Болоски.

„Superieur“ 32—33
„Lux“ 44—

Орвѣзъ плодидевски 23—
Орвѣзъ женовски I 22—

Лимонова солъ Кристалъ

мѣстна 100—
Черенъ пиперъ 60—

Червенъ пиперъ испански 58—
Червенъ пиперъ мѣстентъ 45—

Канела 80—
Бахаръ 70—

Чай „Extra Extra“ 230—
Чай „Extra“ 200—

Чай китайски 185—
Леблеби „Елеме“ 21—

Леблеби обикновенни 18—
Фурми „Н“ 38—

Фурми „S“ 32—
Сакъжъ (Дѣвка) 220—230

Гвозденъ всички нумера 14—15
Сапунъ „Сълайтъ“

8-унции 1500
Сапунъ „Сълайтъ“

10-унции 2000
Сапунъ „Сълайтъ“

12-унции 2300
Сапунъ марилски типъ на

Сълайтъ отъ 8-унции

х 144. чѣста въ каса 900
Сапунъ марилски марка

катерд. 950
Сода за пране 5—

Сода би карбонатъ

Стипца 8-50
Зачка 4—

Нишадъръ калъпи 32—
Таманъ бѣлъ екстра 75—

Сира на прѣхъ торби

х 50, Ко. 7-50
Калай „Агне & Флагъ“ 180—

Сѣвѣци „Гудъ“ Кася

х 3 1/4 Ко. 30—
Книга амбалажна кафена 13—

Книга ханабни (желта) 12—
Книжни кесии 13—

Боя за обуца „Булгаринъ“ 32—
Боя за обуца „Остела“ 30—

Канакъ 2/1, 1/4, 2/2, 2/3,
2/4 и 2/5 отъ 100 до 210 лв.
Бѣло тепеке 56 л. 900
Безирони масло 45-50
Синъ камъкъ англ. 18—

Отъ горното пълножение на цѣнитѣ се отбѣлжава едно спадане на захарта. Това е отражение на състоянието на сѣтлония пазаръ на захарта, защото несъмнително сѣ вѣтъ свѣдѣнията, че въ Куба тѣзи година има едно надвишение на реколтата, въ сравнение съ миналата година и, че е установено, напълно, какво тѣзи годиниш по-сѣвъ на захарно цекло въ свѣтлонитѣ захарни района надминава миналогодишния съ 21% и очакваната тѣзи годишна реколтата ще е много по-голяма отъ миналогодишната.

Едва сега се почувствава и въ нашата пията значителното покачване на желязарскитѣ стоки, но които ставатъ добри продажби.

Къмъ повишение сѣ и нѣкои отъ артикулитѣ на манифактурата, но у насъ като не ставатъ голѣми продажби не се чувствуватъ това повишение.

Цѣнитѣ на суровия памукъ показватъ новъ подеъмъ къмъ повишение, което бързо се отразява и на изработенитѣ стоки въ индустриалнитѣ европейски манифактурни центрове. Въ нашия пазаръ за прѣжди има по-оживено търсене съ по-значителни продажби на по-високи цѣни, но все пакъ подъ паритета на европейскитѣ. Изглежда е, че до новата реколтата това положение ще продължи.

БРАШНАТА.

17 априлъ 1924 год.

№ 4 1 кгр. 6-70; № 0 1 кгр. 7-40; № 00 1 кгр. 7-60 лева.
Трици: едри 1 кгр. 3-10, дребни 1 кгр. 3-30 лева.

Лукевано брашно съ торбички № 0000 4 кгр. 40, 5 кгр. 50 лв.

Млѣчни продукти.

Сирене прѣсно на едро 1 кгр. 34 лв.

Сирене прѣсно на дребно 1 кгр. 40 лв.

Кашкавалъ прѣсенъ на едро 1 кгр. 58 лв.

Кашкавалъ прѣсенъ на дребно 1 кгр. 70 лв.

ЯЙЦАТА.

Купуватъ се въ селата 1 бройка 1-40 лева

Продаватъ се нацѣло въ търговия 1 бройка 1-60 лева.

Продаватъ се въ търговията 1 бройка 1-70 лв.

Напосѣдѣтъ износъ за въ странство, прѣдимно Марсилна, се уголъми и продължава да се уголъмва.

ХРОНИКА

Дружеството на журналиститѣ въ Варна, на 15 т. м. рѣши: въ днитѣ на свѣтитѣ празници и на общонародно-тържественни дни, да издава по единъ единственъ брой отъ своя вѣстникъ, по подобие на „Вѣстникъ на Вѣстникитѣ“ на сѣвѣскитѣ журналисти. Първия единственъ брой ще бѣде извлеченъ, въ по-големата си частъ, съ подобрани статии отъ историческо-културно-просветно, политико-обществено, черковно и търговско-промислено минало на Варна. Въ написването на тия статии и въ цѣлото списване на тоя брой ще взематъ участие писатели най-добри познаващи въ всѣко отношение миналото, по-далечното, най-далечното и следъ освободителното минало на Варна. Тоя единъ единственъ брой ще се издаде въ нѣколко хиляди екземпляра, на 24 май т. г., денъ на „Св. св. Кирилъ и Методий“.

За издаването му е избранъ редакционенъ комитетъ, който ще подбере цѣлия материалъ за обнародване.

Съ сѣщото рѣшение е вѣложено отъ дружеството на г. Антонъ Байчевъ да събере обяви, търговски реклами и пожертвувания за издаване на броя и за фонда на бѣдѣщитѣ издавания на подобни броеве. Замолватъ се всички, до които се отнеса г. Байчевъ, да се отзоватъ благосклонно.

Д-ръ Петковъ непомѣтнатъ. Не бѣше нужно да е нѣкой пророкъ за да прѣскаже, че рѣшението на Варненската търговска камара за уволнението на доцента отъ Вишето училище Д-ръ Г. Петковъ ще излъже цѣлъ блѣтъ; че тия, които лицемѣрятъ и кокетиратъ прѣдъ общото събрание на г. г. членовѣтъ на камарата, по тоя начинъ, и тѣмъ устройватъ капанчетъ и историкъ да губятъ престижъ прѣдъ гражданството и прѣдъ търговския сѣтъ. Първи априлъ дойде, първи май е днесъ-утрѣ, а Д-ръ Петковъ е на работа, непомѣтнатъ! Неважно е важно или не да бѣде поклѣнатъ Д-ръ Петковъ правитѣ тѣзи бѣлжика. Съ докторъ Петкова ни дѣлятъ идеини и принципи различия. Съ сѣщия сме въ спорове за онова, що пишемъ и що пишемъ ний, но, абстрахирайки се отъ всичко това, на врѣме още казахме на тия, що рѣшаваха неговото уволнение, че сѣ жертва на вѣлвувачни и козни, които ще изложатъ престижа на камарата; че членовѣтъ ще си идатъ по мѣстата, а козведѣцитѣ и вѣлвувачитѣ, за срамъ на камарата, ще имъ съчатъ носъ. Известния расколенъ бѣше жалкия инструментъ, а козведѣцитѣ и вѣлвувачитѣ — подлитѣ инспиратори на тая срамна история.

Падналитѣ изобилини дъждове изобщо се сѣмѣтатъ още за ползени въ сѣверна и южна България. Но страховетѣ, че могатъ да продължатъ, силно безспокоятъ земледѣлицѣ. Посѣвитѣ не сѣнуждатъ само отъ влага, а и отъ сѣлѣчева топлина. Освѣти това, дъждовѣтъ се придружаватъ почти непрѣкъснато и съ градушки, които въ южна България особено, сѣ причинили поврѣди на разцѣвтѣнитѣ овощни дървета, а тѣ могатъ да станатъ вредители и на посѣвитѣ, които буйно растатъ.

Разрѣшенъ е вносъ на сухо грозде отъ Турция.

Промѣнена е тарифата на паракота „София“ въ каботажната му служба отъ Варна—Бургавъ—Ахтополъ и обратно. Отъ Варна ще трѣва въ вторникъ и сѣбота 8 часа сутринтъ. Ще се връща обратно въ четвъртъкъ и недѣля.

Сѣмѣната на банинотитѣ е продължена до 1 май т. г. Отъ тоя денъ на сѣне сѣмѣна никаква неща става, съгласно нареждането съ телеграма № 12341 отъ 12 того на Централата на Народната банка.

На 12 априлъ е принаеми днешния сѣ редъ и сѣ вѣсникъ XXIX-та сѣ сѣсия Русенъ търговска камара. Революционитѣ, които сѣ гласувани отъ нея за публикуване въ иднитѣ сѣ броеве. Тя обаче се е обявила рѣшително — и много утѣшно — противъ безавторитетното откриване на сѣлски и градски панаири, отъ които, що не може да се очаква на страната, а че и за самитѣ ѣста, въ които ставатъ така разпокъсано и въ такива дребни райони, не може нищо да се очаква.

Акц. Д-во „Св. Георги“ въ Трѣвна е поискало концесия за експлоатиране каменни валяща въ мѣстността „Череша“, землище на с. Боруница, въ занаятска околия. Наименована комисия, която да направи нуждната прѣвѣрка по чл. 61 отъ Закона за минитѣ.

Търговското акционерно Д-во „Исконашвели“ е вѣрегистрирала фигуративната сѣ търговска марка за хасета подъ № 4366.

Свободенъ е района за метални изделия въ старо-варненска околия.

Признати сѣ права на специални области на акционерното Д-во „Напрѣдѣтъ“ на гара Вѣлич-долъ за обикновенни тухли и цигли при сѣщата гара.

Признати сѣ права на общи специални области: на Г. Отъ фановъ & С-ве отъ Сливенъ за камгарно прѣдартво въ София; на Пенчо П. Цокевъ отъ Габрово за камгарно прѣдартво въ София и на „Хр. П. Симковъ & С-ве“ отъ Габрово за камгарно прѣдартво въ София.

Отъ 15 того се въведоми службата при телеграфни станции за международнитѣ цѣнитѣ писма на стойностъ \$ 1000 влатни франка. Съ таякъ писма позволява се да се изпращатъ само чужди баниноти, купони, акции и др. За български баниноти, купони и прѣдартвено и накарвемо изпращането.

„Економически Прегледъ“ отъ Русенъ прѣдопрѣждава търговцитѣ да се прѣдпазватъ отъ сѣлѣнитѣ фирми въ Германия: Lothar Shilde и Rudolf Richard Lässig отъ Лайпцигъ. Сѣщо отъ Carl Hugo Meyner, Leipzig, Turnestr. 1. На сѣщия е и фирмата Erich Franz Finke — Leipzig — Lindenau, Gundorferstr. 52, отъ която тоя се прѣдпазватъ на основана прѣдопрѣждението отъ германската легация въ София.

По инициативата на Видинското търговско дружество, въ гр. Видинъ ще се откриватъ безплатни общедобразователни курсове, въ които ще се вѣстъватъ прѣдметитѣ: българска география, българска история, българска народна литература и общо учение за значението на човѣка, смисъла на живота и учение за нравствеността.

ВЪ МАГАЗИНА

„ПАЗАРЪ ПАРУШЪ“

ПРИСТИГНАХА ВЕЧЕ

Таблени Виенски крѣвати,

ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ за мъжки и дамски

костюми, АНГЛИЙСКИ хасета, ПЛАТОВЕ за

мобили, МУШАНИ за постилане по подовѣтъ.

Цѣни най-износни.